

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย ภกิจรายละเอียดข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจสภาพการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู ในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาปัญหาในการเลือกชื่อแนวทางที่ผู้ปกครองใช้ในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก เปรียบเทียบแนวทางในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาร์ชิพ และรายได้ที่แตกต่างกัน และศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อหนังสือสำหรับเด็กวัย 6-9 ขวบ ในปัจจุบัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชื่อผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และวิธีการส่งเสริมการอ่านแก่เด็กในบ้าน

ส่วนที่ 2 เป็นการสำรวจสภาพการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก และปัญหาของผู้ปกครองในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กวัยนี้

ส่วนที่ 3 เป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก

ส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อหนังสือสำหรับเด็กวัย 6-9 ขวบ ในปัจจุบัน

ข้อมูลที่รวบรวมได้นำไปวิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรง ใช้วิธีสุ่มแบบธรรมชาติ โดยในแต่ละโรงเรียนสุ่มผู้ปกครองของนักเรียน 1 ห้องเรียน ทุกระดับชั้น (ป.2-ป.3) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 520 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 433 ชุด ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (64.20%) มีความสัมพันธ์กับนักเรียนคือ เป็นมารดามากที่สุด (61.89%) มีภารกิจการดูแลปริญญาตรีมากที่สุด (45.27%) รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท (30.02%) ผู้ปกครองจำนวนมากที่สุด (71.60%) ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพ ผู้ปกครองจำนวนน้อยที่สุด (10.85%) ประกอบอาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (50.35%) มีรายได้ระหว่าง 4,000-7,999 บาท รองลงมา (25.17%) มีรายได้ระหว่าง 8,000-11,999 บาท และผู้ปกครองจำนวนน้อยที่สุด (2.31%) มีรายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท

ผู้ปกครองเกือบทั้งหมด (99.77%) มีความคิดเห็นว่าเด็กควรได้อ่านหนังสือสำหรับเด็ก โดยให้เหตุผลว่าหนังสือสำหรับเด็กช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่เด็กมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือสำหรับเด็กช่วยให้เด็กอ่านหนังสือได้คล่องขึ้น ประโยชน์ที่ผู้ปกครองคิดว่าเด็กจะได้รับจากหนังสือสำหรับเด็กน้อยที่สุดคือหนังสือสำหรับเด็กช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจิตนาการ มีผู้ปกครองเพียง 1 คน (0.23%) ที่มีความคิดเห็นว่าเด็กไม่ควรอ่านหนังสือสำหรับเด็ก โดยให้เหตุผลว่า สันเบล็องเงินและเด็กถือเป็นข้ออ้างหลักเลี้ยงการทำงานที่ได้รับมอบหมาย วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการส่งเสริมการอ่านแก่เด็กมากที่สุดคือ ช้อหนังสือให้อ่าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (97.23%) เกษช้อหนังสือสำหรับเด็กให้บุตรหลานอ่าน มีผู้ปกครองจำนวนน้อย (2.77%) ที่ไม่เคยช้อหนังสือสำหรับเด็ก โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาเลือกช้อหนังสือให้เด็กมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือสำหรับเด็กมีราคาแพง นอกจากช้อหนังสือให้เด็กอ่านแล้ว วิธีส่งเสริมการอ่านที่ผู้ปกครองใช้มากของลงมาได้แก่ พาเด็กไปร้านหนังสือ วิธีส่งเสริมการอ่านที่ผู้ปกครองใช้น้อยที่สุดคือ พาเด็กไปอ่านหนังสือในห้องสมุดประชาชนหรือห้องสมุดของหน่วยงานที่ผู้ปกครองทำงานอยู่

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการเลือกช้อหนังสือสำหรับเด็ก

1.1 ความถี่ในการช้อหนังสือสำหรับเด็ก

ความถี่สูงสุดในการช้อหนังสือสำหรับเด็กคือ ช้อทุกรังที่ผู้ปกครองไปร้านหนังสือ

(52.49%) รองลงมา (41.81%) คือชื่อทุกครั้งที่เด็กอย่างได้หนังสือ

1.2 สภาพการตัดสินใจข้อหนังสือ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (57.01%) ข้อหนังสือโดยตัดสินใจเอง แต่พิจารณาความสนใจของเด็กประกอบด้วย รองลงมาคือ ข้อความความต้องการของเด็ก และผู้ปกครองเห็นชอบด้วย (31.35%) ก่อนตัดสินใจข้อผู้ปกครองส่วนมาก (88.84%) ให้อ่านเนื้อเรื่องของหนังสือ โดยวิธีการอ่านอย่างคร่าว ๆ มากที่สุด รองลงมาคือ หงอ่านอย่างคร่าว ๆ และอ่านอย่างละเอียดแล้วแต่โอกาส ผู้ปกครองจำนวนน้อย (11.16%) ไม่อ่านเนื้อเรื่องของหนังสือก่อนซื้อโดยให้เหตุผลว่า พิจารณาแต่ภาพประกอบมากที่สุด รองลงมาคือ เด็กให้ข้อ

1.3 การใช้คู่มือช่วยเลือกหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองจำนวนไม่ถึงครึ่ง (46.32%) เคยใช้คู่มือช่วยเลือกหนังสือสำหรับเด็กประเภทของคู่มือที่ใช้มากที่สุดคือ รายชื่อหนังสือสำหรับเด็กที่ชั้นการประถวัต รองลงมาได้แก่ รายชื่อหนังสือสำหรับเด็กของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ คู่มือช่วยเลือกที่ผู้ปกครองใช้น้อยที่สุดคือ วิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก

1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองชี้

1.4.1 ประเภทและเนื้อหาของหนังสือ

หนังสือที่ผู้ปกครองชี้เป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิงมากกว่าหนังสือสารคดี หนังสือให้ความบันเทิงที่ขึ้นเป็นหนังสือประเภทเหตุนิยายและนิทานพื้นเมืองมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่ เนื้อเรื่องของหนังสือให้ความบันเทิงที่ผู้ปกครองชี้มาก 10 อันดับแรกได้แก่ เรื่องที่ให้คติเตือนใจ สอนให้ไฟตี ประพฤติคี (66.75%) เรื่องที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี (58.91%) ชีวิตในครอบครัว (52.02%) เรื่องผจญภัย (45.84%) เรื่องที่ส่งเสริมการระวังรักษาสุขภาพอนามัย (40.86%) เรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการของเด็ก (39.90%) เรื่องที่สอนการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในสังคม (37.05%) เรื่องจากการคดี (36.82%) เรื่องในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป (33.97%) และความกล้าหาญของวีรบุรุษ (30.17%) เรื่องที่ผู้ปกครองชี้น้อยสามอันดับสุดท้ายได้แก่ เรื่องอิทธิฤทธิ์นภภารຍ (9.03%) เรื่องลึกลับลึบส่วน (8.08%) และเรื่องผี (3.80%)

ส่วนเนื้อเรื่องของหนังสือสำหรับเด็กประเพณีการคือผู้ปกครองซึ่งมาก 10 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้รอบตัว (72.45%) ชีวิตพืช ชีวิตสัตว์ (56.53%) สัตว์เลี้ยง (51.31%) หนังสือแนะนำกิจกรรมต่าง ๆ (48.46%) ส่งเสริมความรู้ในเรื่องภาษา (40.86%) กีฬาและเกม (35.15%) การท่องเที่ยว (33.49%) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (31.83%) เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และเรื่องวิทยาศาสตร์ (27.79%) ชีวประวัติ (25.65%) เรื่องที่ผู้ปกครองซึ่งน้อยสามอันดับสุดท้ายได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ (14.01%) เครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ (11.64%) อาชีพ (10.21%)

1.4.2 รูปแบบการเขียน

หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่ (97.86%) เขียนเป็นร้อยแก้ว หนังสือส่วนน้อย (2.14%) เขียนเป็นร้อยกรอง

1.4.3 ลักษณะรูปเล่มของหนังสือ

หนังสือที่ซื้อส่วนใหญ่ (84.09%) เป็นหนังสือปกอ่อนมีรูปเล่มเป็นแบบสีเหลี่ยมแนวตั้งมากที่สุด (69.59%) รองลงมาคือแบบสีเหลี่ยมแนวนอน (27.32%)

หัวข้อขนาดของหนังสือนั้นส่วนใหญ่มีขนาดต่าง ๆ กันไม่จำกัดขนาด (69.35%) รองลงมาคือหนังสือขนาดกลางประมาณ 20.5×26.5 ซม. (15.44%) ส่วนความหนาของหนังสือที่ซื้อนั้นส่วนใหญ่ (47.74%) มีจำนวนหน้าไม่แน่นอน แล้วแต่เนื้อเรื่องและขนาดของหนังสือรองลงมาเมื่อจำนวนหน้าน้อยกว่า 20 หน้า (24.47%) เป็นหนังสือที่พิมพ์หัวยกระดานบอนค์มากที่สุด (71.26%) รองลงมาคือพิมพ์หัวยกระดานอีาร์ต (20.90%)

หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่ (97.62%) เป็นหนังสือที่มีภาพประกอบและส่วนมากเป็นภาพสี (71.73%) ขนาดของภาพนั้นมีภาพครึ่งหน้ามากที่สุด (50.59%) รองลงมาเป็นภาพเล็ก ๆ หลายภาพในหนึ่งหน้า (26.60%) ภาพประกอบเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาพการ์ตูน (62.71%) รองลงมาคือภาพวดเหมือนจริง (20.67%)

สำหรับขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ในหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองซื้อนั้นส่วนมาก (85.99%) เป็นตัวอักษรขนาดกลาง (ประมาณ 24 พอยท์ครึ่ง) รองลงมา (9.02%) เป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ (ประมาณ 32-72 พอยท์)

1.4.4 ราคาของหนังสือ

หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่ (63.89%) มีราคาระหว่าง 10-20 บาท รองลงมาคือ ราคา 21-30 บาท (23.52%)

1.5 สถานที่ผู้ปกครองซื้อหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองซื้อหนังสือจากร้านค้าทั่วไปมากที่สุด (58.43%) รองลงมาคือซื้อในงานนิทรรศการหนังสือ (47.74%) สถานที่ผู้ปกครองซื้อหนังสือสำหรับเด็กน้อยที่สุดคือโรงเรียน หรือห้องสมุดโรงเรียน (14.73%)

1.6 ปัญหาในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (57.96%) มีปัญหาในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก ปัญหาที่พบมากที่สุดคือหนังสือสำหรับเด็กส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าเหมาะสมสมกับเด็กวัยใด จึงไม่แน่ใจว่าซื้อไปแล้วเด็กจะสนใจ รองลงมาคือหนังสือสำหรับเด็กส่วนมากมีราคาแพง

2. แนวทางในการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก

ในการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือเนื้อเรื่องของหนังสือ รองลงมาตามลำดับได้แก่ การใช้ภาษา ภาพประกอบ ราคา ลักษณะรูปเล่ม ผู้เขียน ผู้วาดภาพประกอบ สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือสำนักพิมพ์

สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญของหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้เลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กควรพิจารณา ซึ่งได้แก่ เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ลักษณะรูปเล่ม การใช้ภาษา นั้น จากผลการวิจัยปรากฏว่า

ห้านเนื้อเรื่อง สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญมาก เป็นอันดับ 1 คือเรื่องที่น่าสนใจในความเห็นของผู้ปกครอง รองลงมาอันดับ 2, 3 ได้แก่ เรื่องทรงกับความสนใจของเด็ก และเรื่องไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือ เรื่องไม่ยาวเกินไป

ห้านภาพประกอบ สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญ เป็นอันดับ 1 คือภาพสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง รองลงมาอันดับ 2, 3 ได้แก่ ภาพอธิบายเนื้อเรื่องได้ช่วยให้นோหาชัดเจนขึ้น และลักษณะของภาพถูกต้องเหมาะสมสมกับเรื่อง สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือ เป็นภาพขนาดใหญ่ตั้งแต่ครึ่งหน้าขึ้นไป

ห้านลักษณะรูปเล่ม สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญมาก เป็นอันดับ 1 คือ ตัวหนังสือโตเหมาะสมกับสายตาของเด็ก รองลงมาอันดับ 2, 3 ได้แก่ ตัวอักษรที่เป็นคำบรรยาย

มีลักษณะอ่านง่ายสบายนตา และการจัดภาพ คำบรรยายและเนื้อที่ว่างแค่ลงหน้าเหมาจะสม สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือ เป็นหนังสือที่มีการเข้าเล่น แข่งแรงหนทาง

ห้านการใช้ภาษา สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ 1 คือใช้คำสุภาพไม่มีคำหยาบ รองลงมาอันดับ 2, 3 ได้แก่ ตัวสะกดการันศูนย์ต้องและไม่ใช้คำยาก เกินความเข้าใจของเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือ ไม่ใช้ศัพท์ภาษาต่างประเทศ ยกเว้นคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ

ส่วนข้อพิจารณาลึกย่อยอื่น ๆ ที่ควรใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กนั้น สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ 1 คือ เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของบุตรหลาน รองลงมาอันดับ 2, 3 ได้แก่ มีวิธีเขียนเหมาะสมกับเรื่องราวติดตาม และราคาไม่แพงจนเกินไป ข้อพิจารณาลึกย่อยอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองคำนึงถึงน้อยที่สุดหรือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคือ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก

จากการวิจัยดังกล่าว พ่อจะสรุปแนวทางในการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองได้ดังนี้ ในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองจะพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ เนื้อเรื่องของหนังสือซึ่งต้องเป็นเรื่องที่คิด น่าสนใจในความเห็นของผู้ปกครอง (โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่จะอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ ก่อนซื้อ) นอกจากนั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญคือตรงกับความสนใจของเด็ก เนื้อเรื่องไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก และผู้ปกครองจะจึงจะพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ตามลำดับดังนี้ การใช้ภาษาจะต้องมีลักษณะสำคัญคือ ใช้คำสุภาพไม่มีคำหยาบ ตัวสะกดการันศูนย์ต้อง ไม่ใช้คำยากเกินความเข้าใจของเด็ก ภาพประกอบจะต้องมีลักษณะสำคัญคือภาพสอดคล้องกับเรื่อง ภาพอธิบายเนื้อเรื่องให้ช่วยให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น ลักษณะของภาพถูกต้องเหมาะสมกับเรื่อง ด้านราคาต้องมีราคาไม่แพงจนเกินไป โดยเฉพาะหนังสือที่มีราคา 10-20 บาท ผู้ปกครองจะซื้อกันมาก ด้านรูปเล่มจะต้องมีลักษณะสำคัญคือ ตัวอักษรโตเหมาะสมกับสายตาของเด็ก ตัวอักษรที่เป็นคำบรรยาย มีลักษณะอ่านง่ายสบายนตา การจัดภาพ คำบรรยายและเนื้อที่ว่างแค่ลงหน้าเหมาจะสม, ข้อพิจารณาลึกย่อยอื่น ๆ ที่สำคัญที่ผู้ปกครองใช้ประกอบการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือทั่วไปคือ เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของบุตรหลาน มีวิธีเขียนเหมาะสมกับเรื่องราวติดตาม องค์ประกอบที่ผู้ปกครองพิจารณาน้อยหรืออาจจะไม่พิจารณาเลยให้แก่ ผู้เขียน ผู้วาดภาพ ประกอบและสำนักพิมพ์

สำหรับการศึกษาเบรี่ยນเที่ยมแนวทางในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาร์ชิพ และรายได้ต่ำกว่ากันนั้น ผู้วิจัยไม่สามารถทำการศึกษาได้ด้วยข้อจำกัดที่ว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในด้านของคัวแปรดังกล่าว มีการกระจายในสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมพอที่จะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเชื่อถือได้

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อหนังสือสำหรับเด็กวัย 6-9 ขวบ ในปัจจุบัน

3.1 คุณภาพด้านต่าง ๆ ของหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กวัยนี้ในปัจจุบันมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ทั้งในด้านเนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ลักษณะรูปเล่ม การใช้ภาษา ผู้ปกครองจำนวนรองลงมา มีความเห็นว่ามีคุณภาพพอใช้ได้ทั้งในด้านเนื้อเรื่อง ภาพประกอบ ลักษณะรูปเล่ม และการใช้ภาษา ผู้ปกครองจำนวนน้อยมีความคิดเห็นว่าด้านเนื้อเรื่องและภาพประกอบมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แต่ควรปรับปรุงด้านรูปเล่มและการใช้ภาษา ผู้ปกครองจำนวนน้อยที่สุดมีความเห็นว่ารูปเล่มและการใช้ภาษา มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ควรปรับปรุงด้านเนื้อเรื่องและภาพประกอบ

3.2 ประเภทของเนื้อเรื่อง ที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีเพิ่มเติม

เนื้อเรื่องของหนังสือสำหรับเด็กประเภทให้ความบันเทิงที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีเพิ่มเติมมากเป็นอันดับที่ 1-10 ได้แก่ เรื่องที่สอนการปรับตัวและการดำรงชีวิตในสังคม (62.95%) เรื่องที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยดี (53.44%) เรื่องที่ส่งเสริมการระวังรักษาสุขภาพอนามัยและเรื่องตลกขำขัน (47.74%) เรื่องที่ให้คติเตือนใจ สอนให้ไฟตี ประพฤติดี (47.50%) เรื่องที่มีลักษณะปลูกใจให้รักชาติ (38.24%) เรื่องที่ส่งเสริมบุคลิกภาพ (36.82%) เรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการและชีวิตในครอบครัว (33.25%) เรื่องในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป (30.40%) ความกล้าหาญของวีรบุรุษ (22.33%) เรื่องจากวรรณคดี (19.21%) เรื่องที่ผู้ปกครองไม่แสดงความคิดเห็นว่าควรมีเพิ่มเติมคือ เรื่องผีและเรื่องที่แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์

เนื้อเรื่องของหนังสือประเกษสารคดีที่ผู้ปกครองคิดว่าครมีเพิ่มเติมมากเป็นอันดับ 1-10 ได้แก่ ชีวประวัติ (42.04%) ความรู้รอบตัว (39.67%) ส่งเสริมความรู้ในเรื่องภาษา (35.87%) ส่งเสริมความรักชาติและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (35.15%) หนังสือแนะนำมารยาทและการสมาคม (32.06%) ประเพณีวัฒนธรรมไทย (29.69%) หนังสือแนะนำกิจกรรมต่าง ๆ (26.13%) คนดี (24.94%) พุทธศาสนา (22.57%) วิทยาศาสตร์ และกีฬาและเกม (22.09%)

3.3 รูปเล่มที่ผู้ปกครองคิดว่าเหมาะสมสมกับหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ารูปเล่มที่เหมาะสมสมกับหนังสือสำหรับเด็กมากที่สุด (82.66%) คือสีเหลี่ยมแนวตั้งและแนวนอน รองลงมา (14.25%) ได้แก่รูปเล่มเข้ากับเนื้อหาภายในเล่ม เช่น เป็นรูปสัตว์ รูปผลไม้

3.4 ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อกิจกรรมท้ายเล่มในหนังสือสำหรับเด็ก

ผู้ปกครองส่วนมาก (81.71%) มีความคิดเห็นว่า ครมีกิจกรรมท้ายเล่มให้เด็กได้ทำหรือร่วมสนุก ประเทบทองกิจกรรมที่ผู้ปกครองคิดว่าครมีมากที่สุด (72.20%) คือมีปัญหาเชิงน้ำให้หาย รองลงมา (66.98%) คือกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3.5 ราคาของหนังสือที่ผู้ปกครองคิดว่าเหมาะสม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (43.47%) มีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กควรจะมีราคา 10-20 บาท มากที่สุด รองลงมา (35.15%) มีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กจะมีราคาเท่าได้ก็ได้แล้วแต่คุณภาพของกระดาษและจำนวนหน้า

นอกจากผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งสรุปได้ดังนี้

เนื้อเรื่องของหนังสือสำหรับเด็กควรเน้นเนื้อหาที่สมจริง มีเหตุผล ไม่เป็นเรื่องไร้สาระ นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ความเรื่องคล้ายขั้นแบบสุภาพให้เด็กได้อ่าน หนังสือสำหรับเด็ก ส่วนมากมีราคาแพง ถ้าปรับให้มีราคาพอเหมาะสมผู้ปกครองจะสามารถซื้อให้บุตรหลานอ่านได้มากขึ้น และเด็กก็จะสามารถซื้ออ่านเองได้ หนังสือสำหรับเด็กในปัจจุบันส่วนมากเป็นหนังสือปกอ่อน ชำรุดง่าย หนังสือปกแข็งก็มีราคาแพง ควรจัดทำหนังสือปกแข็งพอสมควร ราคาของหนังสือจะได้ถูกลง ถ้าจัดทำหนังสือจากเรื่องที่เป็นที่นิยมทางโทรทัศน์โดยเลือกเรื่องที่ดีจะช่วยให้เด็กสนใจอ่านหนังสือมากขึ้น บรรณาธิการควรมีส่วนช่วยในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครอง โดยการช่วยประชาสัมพันธ์หรือแนะนำหนังสือที่ดีเหมาะสมกับวัยของเด็ก เพื่อให้หนังสือสำหรับเด็กทุกเล่มมีคุณภาพ ควรมีคณะกรรมการหนังสือสำหรับเด็กเพื่อตรวจสอบหนังสือทุกเล่มก่อนออกวางจำหน่ายในห้องคลาด และควรมีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพของหนังสือการ์ตูนด้วย นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือส่งเสริมการอ่านของกระทรวงศึกษาธิการด้วย ร่วมกับพิมพ์ตัวอักษรลงบนกระดาษพื้นสีต่าง ๆ ทำให้อ่านยาก เด็กต้องเพ่งสายตา ผู้ปกครองจึงไม่อยากซื้อให้เด็กอ่าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทำวิจัยเรื่องการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 และประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิจัยที่น่าสังเกตดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนสาธิตทั้ง 6 แห่งนี้ ให้การสนับสนุนและส่งเสริม การอ่านแก่เด็กและเห็นความสำคัญของหนังสือสำหรับเด็กเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองจำนวนเกือบทั้งหมดคือ 99.77% มีความเห็นว่าเด็กควรอ่านหนังสือสำหรับเด็ก โดยให้เหตุผลว่า หนังสือสำหรับเด็กช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่เด็กมาก เป็นอันดับหนึ่ง และผู้ปกครองเหล่านี้

ส่งเสริมการอ่านของเด็ก โดยวิธีการซื้อหนังสือให้อ่านมากที่สุด ชี้่ครองกับผลการวิจัยของ ปริมวีดี ประยูรศุข (2525: ๑) ที่ว่าเด็กเรียนในโรงเรียนสามอิทธิ ๓ แห่ง ที่เป็นกลุ่มคัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในการอ่าน โดยที่ผู้ปกครองเป็นฝ่ายซื้อหน้ามาให้และแนะนำให้อ่านมากที่สุด

2. จากผลการวิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองซื้อ ชี้่ครองกับทฤษฎี หรืองานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็ก และลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ หลายประการดังนี้

2.1 หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิง ประเภทของหนังสือ ที่ซื้อมากที่สุด คือประเภทเหตุนิทานพื้นเมือง จากผลการวิจัยของกรมวิชาการ (2520: ๕) พบว่าเด็กระดับประถมศึกษาชอบอ่านหนังสือประเภทนิทาน นิยายมากที่สุด ชี้่ให้ผลครองกับการวิจัยของ ปัทมา สมพงษ์ (2522: ๙) ที่พบว่าเนื้อเรื่องที่นักเรียนชอบมากที่สุดเป็นประเภทนิทาน เหตุนิทาน พื้นเมือง และจากการวิจัยของ ปริมวีดี ประยูรศุข (2525: ๑) ก็พบว่าเด็กนักเรียนชายและหญิง มีความสนใจในการอ่านนิทานอยู่ในระดับมาก

2.2 หนังสือที่ซื้อส่วนใหญ่มีวิธีเขียนเป็นแบบร้อยแก้ว จากการวิจัยของ ปัทมา สมพงษ์ (2522: ๙) ได้ผลว่า เด็กชอบอ่านหนังสือที่ใช้คำประพันธ์ประเภทร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง

2.3 ด้านขนาดของหนังสือนั้นปรากฏว่าหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองซื้อนั้น ส่วนใหญ่มีขนาดต่าง ๆ กัน ไม่จำกัดขนาด ชี้่ครองกับที่ รัญจวน อินทรกำแหง (2517: ๙๒) กล่าวไว้ว่ารูปเล่มของหนังสือสำหรับเด็กควรมีลักษณะจุงใจให้อยากอ่าน ไม่จำกัดขนาด แต่ควร มีขนาดกระหึ่รัด เหมาะมือเด็ก

2.4 หนังสือสำหรับเด็กที่ซื้อส่วนใหญ่พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์ เด็กชอบ หนังสือที่พิมพ์บนกระดาษลีขิ瓦 เช่นกระดาษปอนด์มากกว่าพิมพ์บนกระดาษบรู๊ฟ ขอบกระดาษหนามากกว่ากระดาษบาง (วิริยะ สิริสิงห์ 2524: ๒๒)

2.5 ภาพประกอบเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก จากการวิจัยของ ปัทมา สมพงษ์ (2522: ๑) พบว่าองค์ประกอบของหนังสือที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุดคือ ไม่มีภาพประกอบ เด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ (วิริยะ สิริสิงห์ 2524: ๑๗) จากผลการวิจัยปรากฏว่าหนังสือที่ผู้ปกครองซื้อ ส่วนใหญ่มีภาพประกอบและเป็นภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ ส่วนขนาดของภาพนั้น ภาพขนาดใหญ่จะได้รับความสนใจจากเด็กมากกว่าภาพขนาดเล็ก ภาพเดิมหน้ากับภาพครึ่งหน้านั้น เด็กชอบพอ ๆ กัน (วิริยะ สิริสิงห์ 2524: ๑๘-๑๙) จากผลการวิจัยหนังสือที่ผู้ปกครองซื้อนี้ ภาพประกอบขนาดครึ่งหน้ามากที่สุด ส่วนชนิดของภาพประกอบของหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองซื้อมากที่สุดได้แก่ ภาพการ์ตูน จากการวิจัยของ ไฟเราะ เรืองศิริ (2523: ๙) พบว่า

เด็กสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนมาก การที่ผู้ปกครองนิยมซื้อหนังสือที่มีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูน ก็คงเพราะเห็นว่าเด็กวัยนี้ชื่นชอบอ่านหนังสือการ์ตูน ดังนั้นภาพการ์ตูนจะดึงดูดใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือได้

2.6 ต้านทานของตัวอักษรนั้น ปรากฏว่าหนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่พิมพ์ด้วยตัวอักษรขนาดกลาง (ประมาณไม่เกิน 24 พอยท์ครึ่ง)

ขนาดของตัวพิมพ์ไทย เมื่อออกได้เป็น 6 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ (วิริยะ สิริสิงห์ 2524: 70)

1. ตัวจิ๋ว	มีขนาด	10 กับ 12 พอยท์
2. ตัวธรรมชาติ	"	19 พอยท์ครึ่ง
3. ตัวเออน	"	19 พอยท์ครึ่ง
4. ตัวฟรั่งเศส	"	19 พอยท์ครึ่ง
5. ตัวกลาง	"	24 พอยท์ครึ่ง
6. ตัวโป่ง	"	32 พอยท์ ถึง 72 พอยท์

ในบรรดาตัวพิมพ์ขนาดต่าง ๆ เหล่านี้ ตัวกลางโดยเฉพาะตัวกลางบางเหมาะสมในการใช้เรียงพิมพ์ตัวเนื้อเรื่องของหนังสือสำหรับเด็กได้ดีที่สุด เพราะความสามารถของเด็กอักษรให้ชัดเจน ตัวจิ๋วเหมาะสมสำหรับใช้เรียงพิมพ์หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่ต้องการบรรจุเรื่องราวมาก ๆ ตัวธรรมชาติเป็นตัวที่ใช้ในการเรียงพิมพ์มากที่สุดในแบบทุกโรงพิมพ์ โดยเฉพาะการเรียงพิมพ์หนังสือยกหรือหนังสือเล่มที่ไม่ใช้แบบเรียนหรือวรรณกรรมสำหรับเด็ก ตลอดจนใช้เรียงพิมพ์วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ตัวเออน เหมาะสำหรับใช้เรียงพิมพ์ให้ภาพของลิงพิมพ์ที่ใช้ตัวเรียงธรรมชาติ หรือพิมพ์หัวข้ออย่างของเนื้อเรื่อง ตัวฟรั่งเศสเหมาะสมสำหรับใช้เรียงพิมพ์เป็นหัวข้อสำคัญที่ใช้ตัวจิ๋วหรือตัวธรรมชาติเรียงพิมพ์เนื้อเรื่อง ตัวโป่งเหมาะสมสำหรับใช้ในการโปรดหัวข้อเรื่องหรือหัวข้อย่อ (ฉัตรชัย ศุภรักษณ์ 2523: 227-228)

จากลักษณะการใช้งานของตัวพิมพ์ขนาดต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ อาจกล่าวได้ว่าตัวอักษรขนาดเล็กคือตัวพิมพ์ขนาด 19 พอยท์ครึ่ง ตัวอักษรขนาดกลางคือตัวพิมพ์ขนาด 24 พอยท์ครึ่ง และตัวอักษรขนาดใหญ่คือตัวพิมพ์ขนาด 32 พอยท์ การที่ผู้ปกครองซื้อหนังสือที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรขนาดกลางมากที่สุด คงเพราะเห็นว่า ตัวอักษรขนาดนี้เหมาะสมกับสายตาของเด็กวัย 6-9 ขวบ ตัวไม่เล็กเกินไปเด็กไม่ต้องเพ่งสายตา ขณะเดียวกันตัวไม่โตกันไปชั่งจะทำให้เด็กรำคาญตามาก

จากการให้ผู้ปกครองจัดอันดับความสำคัญ คุณสมบัติด้านลักษณะรูป เล่มของหนังสือสำหรับเด็กที่ผู้ปกครองคำนึงถึง ปรากฏว่าสิ่งที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือ ตัวอักษรโตเหมาะสมกับสายตาของเด็ก รองลงมาคือ ตัวอักษรที่เป็นคำบรรยายมีลักษณะอ่านง่าย สนับสนุน ซึ่งตรงกับที่รักกัน อินทร์กำแหง (2517: 92) กล่าวไว้ว่าหนังสือสำหรับเด็กต้องใช้ตัวอักษรพอเหมาะสมกับสายตาของเด็ก ยิ่งเด็กเล็กเท่าไรตัวหนังสือก็ควรโตขึ้น เพื่อให้ได้สัดส่วนกับสายตาของเด็ก พิมพ์ด้วยตัวอักษรที่อ่านง่าย ชัดเจน

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้นพอจะกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองที่เลือกซื้อหนังสือให้เด็กอ่าน เหล่านี้ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการเลือกหนังสือสำหรับเด็ก คือมีความรู้เกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจในการอ่านของเด็ก มีความรู้ในเรื่องลักษณะหนังสือที่ดีและเหมาะสมสมสำหรับเด็ก ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีภูมิปัญญาด้านการศึกษาอยู่ในระดับสูง (มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 45.27% มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป 30.02%)

3. การที่ผู้ปกครองซื้อหนังสือที่เขียนเป็นแบบร้อยแก้วมากกว่าซื้อหนังสือที่เขียนเป็นแบบร้อยกรอง สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าหนังสือสำหรับเด็กในห้องคลาดส่วนใหญ่เขียนเป็นแบบร้อยแก้ว หนังสือที่เขียนเป็นแบบร้อยกรองมีน้อย เช่นเดียวกับหนังสือสำหรับเด็กส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีรูปเล่มเป็นแบบสี่เหลี่ยมแนวตั้งและแนวนอน หนังสือที่มีรูปเล่มแบบอื่น ๆ เช่น เป็นรูปทรงต่าง ๆ แบบพับหนัง กัน รูปเล่มเข้ากับเนื้อหาภายในเล่มมีน้อยมาก ผู้ปกครองจึงซื้อหนังสือที่มีรูปเล่มแบบสี่เหลี่ยมแนวตั้งมากที่สุดรองลงมาคือสี่เหลี่ยมแนวนอน และซื้อหนังสือที่มีรูปเล่มเป็นรูปทรงต่าง ๆ แบบพับหนัง กัน รูปเล่มเข้ากับเนื้อหาภายในเล่มมีน้อยมาก หนังสือสำหรับเด็กที่มีภาพประกอบเป็นภาพสามมิติมีจำนวนน้อยมากในห้องคลาด ผู้ปกครองจึงซื้อหนังสือที่มีภาพประกอบเป็นภาพสามมิติน้อยที่สุด

4. หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนใหญ่มีราคา 10-20 บาท ทั้งนี้เป็น เพราะว่าราคากล่าวเป็นอัตราที่ไม่แพงนัก ไม่เกินกำลังที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะซื้อได้ ซึ่งตรงกับที่ วิริยะ สิริสิงห (2524: 15) กล่าวไว้ว่า หนังสือสำหรับเด็กที่มีราคา 10-15 บาท เด็กชอบและหนังสือที่อยู่ในอัตรานี้จำนวนน้อยได้ดีกว่าชนิดที่ราคาแพง ๆ

5. ในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองพิจารณาเป็นอันดับแรกหรือให้ความสำคัญมากที่สุดคือเนื้อเรื่อง รองลงมาได้แก่การใช้ภาษา ภาพประกอบ ซึ่งแตกต่างจาก

การเลือกหนังสือของเด็ก จากการวิจัยของ ปัทมา สมพงษ์ (2522: ๑) พบว่าเด็กเลือกหนังสืออ่านโดยพิจารณาจากภาพประกอบ องค์ประกอบของหนังสือที่เด็กไม่ชอบมากที่สุดคือไม่มีภาพประกอบแสดงว่าเด็กให้ความสำคัญกับภาพประกอบมากกว่าเนื้อเรื่อง การที่ผู้ใหญ่ให้ความสำคัญกับเนื้อเรื่องมากกว่าภาพประกอบ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่เป็นผู้ชี้อ่านหนังสือต้องการให้เด็กได้รับประโยชน์จากการเนื้อเรื่องของหนังสือด้วย ไม่ใช่เพียงแค่ภาพประกอบที่สวยงามเท่านั้น จากผลการวิจัยผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า เด็กควรอ่านหนังสือสำหรับเด็ก โดยให้เหตุผลว่าหนังสือเด็กช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่เด็กมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ช่วยให้เด็กอ่านหนังสือคล่องขึ้น ดังนั้น การที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับเนื้อเรื่องของหนังสือมากกว่าภาพประกอบก็คงเป็น เพราะต้องการให้เด็กได้ฝึกหัดการอ่านด้วย

๖. จากการให้ผู้ปกครองจัดอันดับความสำคัญสิ่งที่คำนึงถึงก่อนหลังในองค์ประกอบหนังสือสำหรับเด็กด้านต่าง ๆ มีข้อที่น่าสังเกตดังนี้

ด้านเนื้อเรื่อง สิ่งที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งคือ เรื่องดี น่าสนใจ ใน ความเห็นของผู้ปกครอง อันดับรองลงมาคือ ตรงกับความสนใจของเด็ก แสดงว่าในการเลือกหนังสือ ผู้ปกครองใช้ทรรศนะของคนเป็นเกณฑ์มากกว่าใช้ความสนใจของเด็กเป็นเกณฑ์ ซึ่งเมย়อง กับหลักในการเลือกหนังสือสำหรับเด็กที่ว่า ผู้เลือกควรเลือกหนังสือให้ตรงกับความสนใจของเด็กที่เป็นเช่นนี้อาจ เพราะว่าผู้ใหญ่เห็นว่าเด็กมีประสบการณ์ในการอ่านน้อย อาจเลือกหนังสือที่ไม่เหมาะสมหรือไม่มีคุณค่ากับเงินที่ต้องจ่ายไป อีกทั้งผู้ปกครองต้องการให้เด็กได้อ่านหนังสือคีเพื่อปลูกฝังรสนิยมในการอ่านที่ดีแก่เด็ก และการที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับ ไม่เป็นเรื่องที่แสดงความโหดเหี้ยมหารุณ เป็นอันดับ ๙ ทั้ง ๆ ที่คุณสมบัติข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญในหนังสือสำหรับเด็ก อาจเป็น เพราะผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า หนังสือสำหรับเด็กไม่ควรจะมีเรื่องทำนองนี้ ถ้ามีก็ไม่จัดเป็นหนังสือสำหรับเด็ก จึงไม่ต้องพิจารณาข้อนี้มากนัก

ในการเลือกหนังสือ สิ่งที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญมากที่สุดคือเนื้อเรื่อง ดังนั้นในองค์ประกอบด้านภาพประกอบ ผู้ปกครองจึงให้ความสำคัญกับ ภาพสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เป็นอันดับหนึ่ง และอันดับรองลงมาตามลำดับคือ ภาพอิมัยเนื้อเรื่อง ได้ ช่วยให้น้อหาขัดเจนขึ้น ลักษณะของภาพถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่อง และการที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับ ไม่เป็นภาพที่หวานเสียว แสดงความโหดเหี้ยมหารุณ เป็นอันดับ ๘ ทั้ง ๆ ที่หนังสือสำหรับเด็กไม่ควรมีภาพลักษณะนี้เป็นอย่างยิ่ง อาจเป็น เพราะว่าหนังสือที่ได้ชื่อว่าเป็นหนังสือสำหรับเด็ก (ยกเว้นหนังสือการ์ตูนไร้คุณภาพ) ต้องไม่

มีภาพลักษณะนี้อยู่แล้ว ดังนั้นผู้ปกครองจึงไม่ห้องพิจารณาข้อนี้มากนัก

ในท่านลักษณะรูปเล่ม ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับข้อเป็นหนังสือที่มีการเข้าเล่มแข็งแรง หน้านา เป็นอันดับสุดท้าย หัง ฯ ที่คุณสมบัติข้อนี้จำเป็นสำหรับหนังสือสำหรับเด็ก เพราะเด็กอ่านหนังสือโดยไม่ระวัง หนังสือจะขาด หลุดง่าย หนังสือสำหรับเด็กมีการเข้าเล่มแข็งแรงหน้านาที่เป็นเย็นน้ำอาจเป็นเพราะหนังสือสำหรับเด็กที่มีจำนวนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นหนังสือปกอ่อน การเย็บเล่มไม่แข็งแรง ดังนั้นในการเลือกข้อหนังสือผู้ปกครองจึงไม่จำเป็นห้องพิจารณาข้อนี้เลย

ในการเลือกข้อหนังสือ สิ่งที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญมักจะเป็นสุกคือ สำนักพิมพ์ ดังนั้นในการจัดอันดับความสำคัญข้อปฏิบัติอย่างอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาเลือกข้อ ผู้ปกครองจึงให้ความสำคัญกับข้อ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียง ในการผลิตหนังสือสำหรับเด็กเป็นอันดับสุดท้าย

7. จากอีกจุดถึงปัจจุบัน ให้มีการจัดประมวลผลกระทบมีค่าเพิ่มประเทศค่าง ๆ อยู่ตลอดมา หังที่เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กและวรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่ ในส่วนที่เป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กนั้นมีการให้รางวัลแก่ผู้เขียนเรื่อง ผู้เขียนภาพ ผู้จัดพิมพ์ ซึ่งมีส่วนช่วยให้หนังสือเด็กของไทยมีคุณภาพดีขึ้นหังในด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และการจัดพิมพ์ (นิศา ชูโต และ กล่องจิตต์ พลายเวช 2527: 56) ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กในปัจจุบันมีคุณภาพอยู่ในระดับคี๊ดห้างห้ามเนื้อเรื่อง ภาพประกอบ การใช้ภาษา และรูปเล่ม

8. จากการให้ผู้ปกครอง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเทศของเนื้อเรื่องที่คิดว่า ควรมีเพิ่มเติม มีข้อที่น่าลังกูก็คือ เรื่องคลาชขัน ที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีเพิ่มเติมมากเป็นอันดับ 3 สำหรับหนังสือเด็กที่ให้ความบันเทิงและเรื่องชีวประวัติที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีเพิ่มเติมมากที่สุดสำหรับหนังสือสำหรับเด็กประเทศสารคดี เป็นหนังสือหมวดที่มีการพิมพ์จำนวนน้อยมากในตลาดหนังสือ จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็กของ นิศา ชูโต กล่องจิตต์ พลายเวช และ กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2524: 59) พบว่าหนังสือหมวดเรื่องข้ามมีเพียง 0.6% หมวดชีวประวัติ มีเพียง 10.4% การที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าควรเพิ่มเติมนั้นส่อไปในหมวดนี้ คงเพราๆ มาจากความขาดแคลนหนังสือทั้งสองประเภทในห้องคลาช และการที่ผู้ปกครองข้อหนังสือประเทศคลาชขันน้อยก็คงเพราๆ มีหนังสือประเทศนี้จำนวนน้อย เรื่องฟีลและเรื่องอิทธิฤทธิ์ปากูหารีย์เป็นเรื่องที่ผู้ปกครองไม่แสดงความคิดเห็นว่าควรมีเพิ่มเติม อาจเป็นเพราะในความคิดเห็นของผู้ปกครอง เรื่องหังสองประเทศนี้เป็นเรื่องไรสาระไม่มีคุณค่า ไม่ควรส่งเสริมให้อ่านและเรื่องหังสองประเทศนี้ผู้ปกครองข้อให้เด็กอ่านน้อยมาก

9. หนังสือเด็กความรู้บูรพาlementจุงใจให้เด็กอยากร่าน รูปแบบที่แปลกใหม่จะเขียนขานให้เด็กอยากร่าน แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปเล่มที่เหมาะสมสมสำหรับหนังสือสำหรับเด็กคือ รูปสีเหลี่ยมแนวตั้งและแนวนอน ที่เป็นเซ็นน้ำอาจเป็น เพราะผู้ปกครองให้ความสำคัญกับด้านรูป-เล่มของหนังสือน้อย (ให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5) แต่ให้ความสำคัญกับเนื้อร่องของหนังสือมากกว่า รูปเล่มแบบสีเหลี่ยมแนวตั้งเป็นรูปเล่มของหนังสือโดยทั่ว ๆ ไป ผู้ปกครองจึงคิดว่า หนังสือสำหรับเด็กไม่จำเป็นต้องมีรูปแปลก ๆ ความรู้บูรพาlementสีเหลี่ยมแนวตั้งและแนวนอนมากที่สุด

10. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ว่าควรจะมีการผลิตหรือจัดทำหนังสือสำหรับเด็กจากเรื่องที่เป็นที่นิยมทางโทรทัศน์เป็นความคิดเห็นที่น่าสนใจ จากการวิจัยของกรมวิชาการ (2520: 7) พบว่าแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือมากที่สุดคือ การคุ้ยพยนตร์ แรงจูงใจรองลงมาคือ การคุ้ยพยนตร์จากโทรทัศน์ ตั้งนั่งถ้ามีการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กจากเรื่องที่เป็นที่นิยมทางโทรทัศน์ เด็กก็จะสนใจอ่านหนังสือนั้น

11. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ใช้คู่มือช่วยเลือกหนังสือสำหรับเด็ก หันมาอ่านเพื่อว่า ในประเภทของเรามีการจัดทำคู่มือกันน้อย โดยเฉพาะบรรณานุกรมมีการจัดทำน้อยมาก จึงไม่เป็นที่เผยแพร่หลายหรือรู้จักในหมู่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจึงใช้คู่มือประเภทนักกันน้อย คู่มือที่ใช้กันน้อยที่สุดคืองานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็ก เพราะไม่มีการเผยแพร่ว่างานวิจัยให้ผู้ปกครองได้ทราบ คู่มือที่มีการจัดทำมากเป็นที่รู้จักของผู้ปกครองคือ รายชื่อหนังสือสำหรับเด็กที่ชั้นการประถวต และรายชื่อหนังสือของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ผู้ปกครองจึงใช้คู่มือห้องสองประเภทนักกันมาก

12. ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ว่าจะเปรียบเทียบแนวทางในการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน แต่ไม่สามารถทำได้ด้วยข้อจำกัดที่ว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในด้านของตัวแปรดังกล่าว มีการกระจายในสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมที่จะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเชื่อถือได้ หันมาอ่านเพื่อว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครุชั้น มูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองจึงไม่มีความแตกต่างกันนัก กล่าวคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับสูงคือระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโทขึ้นไป ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพ และมีรายได้ในระดับปานกลางและระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

จากการท่าวิจัยเรื่อง การเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษานิปปอนที่ 2 และประถมศึกษานิปปอนที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครูในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านแก่เด็ก อันได้แก่ ผู้ปกครอง บรรณาธิการ ห้องสมุดประชาชน และต่อผู้เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งได้แก่ผู้เขียน ผู้วางแผนภาพประกอบ สำนักพิมพ์ ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมการอ่านของเด็ก การชื่อหนังสือให้เด็กอ่านเป็นวิธีส่งเสริมการอ่านที่ดีวิธีหนึ่ง แต่เด็กอาจจะไม่อ่านหนังสือที่ผู้ปกครองชื่อให้ถ้าหนังสือนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับความสนใจหรือความอยากรู้อยากเห็นของเข้า ซึ่งผู้ปกครองจะห้องใช้วิธีการอื่น ๆ กระตุ้นให้เด็กอยากรอ่านค่อไป ดังนั้นในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กจึงควรเลือกหนังสือให้ตรงกับความสนใจหรือความต้องการของเด็กให้มากที่สุด เด็กกับผู้ใหญ่มักมีความคิดเห็นความสนใจแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดการสูญเปล่าในการชื่อหนังสือให้เด็ก ผู้ปกครองจึงควรเลือกชื่อโดยพิจารณาจากความสนใจของเด็กเป็นอันดับแรก ไม่ใช่ความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นหลัก ผู้ปกครองควรเป็นเพียงผู้ชี้แนะหนังสือคู่ให้เด็กหรืออยู่เบื้องหลัง ไม่ให้เด็กเลือกอ่านหนังสือที่เป็นพิษ เป็นภัย ถ้าผู้ปกครองพาเด็กไปร้านหนังสือด้วย ก่อนซื้อควรจะได้ดูความคิดเห็นของเด็กเสียก่อน ผู้ปกครองควรตรวจสอบความสนใจในการอ่านของบุตรหลานเพื่อว่าเมื่อไรที่ผู้ปกครอง ไปร้านหนังสือโดยไม่ได้พาเด็กไปด้วย ก็จะได้ชื่อหนังสือที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็ก นอกจากพูดคุยกับเด็กและศึกษาจากทฤษฎีแล้ว ผู้ปกครองอาจทราบความสนใจของเด็กได้โดยการสังเกต เช่น สังเกตความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก สังเกตจากคำถามของเข้า หรือสังเกตงานอดิเรกของเข้า ฯลฯ

ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณาธิการ

บรรณาธิการเป็นอีกผู้หนึ่งที่มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านแก่เด็ก นอกจากส่งเสริมการอ่านแก่เด็กโดยตรง เช่น จัดทำหนังสือสำหรับเด็กใหม่ ๆ เช้าห้องสมุด แนะนำหนังสือที่น่าอ่านแก่เด็กแล้ว บรรณาธิการสามารถส่งเสริมการอ่านแก่เด็กทางอ้อมด้วยการช่วยผู้ปกครองในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนควรจะมีส่วนช่วยแนะนำ หรือ

ประชาสัมพันธ์หนังสือคู่ให้ผู้ปกครองทราบจะได้เป็นแนวทางในการเลือกซื้อหนังสือให้เหมาะสมกับวัยเด็ก บรรณารักษ์สามารถช่วยผู้ปกครองได้โดย เมื่อมีหนังสือสำหรับเด็กเล่มใหม่ ๆ ในห้องสมุดบรรณารักษ์ก็จัดทำรายชื่อหนังสือพร้อมบรรณินิหัศน์เล่าเนื้อเรื่องย่อของหนังสือ และติดประกาศไว้ที่ห้องสมุดหรือในบริเวณโรงเรียนที่ผู้ปกครองสังเกตเห็นได้ง่าย เมื่อบรรณารักษ์ได้อ่านบทวิจารณ์หรือแนะนำหนังสือจากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ก็ควรนำข่าวนั้นมาเผยแพร่ให้ผู้ปกครองทราบต่อไป นอกจากนี้บรรณารักษ์ควรจะติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือสำหรับเด็กแล้วประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบเช่น เมื่อมีการจัดนิทรรศการหนังสือที่ได้คิดประกาศให้ผู้ปกครองทราบ หรือรายงานผลการประกวดหนังสือสำหรับเด็กให้ผู้ปกครองรับรู้ เมื่อมีการหัววิจัยเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็กโดยเฉพาะการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือสำหรับเด็ก บรรณารักษ์ควรจะประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบเพื่อประโยชน์ของผู้ปกครองในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กต่อไป นอกจากนี้เมื่อโรงเรียนมีงานควรจะติดต่อสานักพิมพ์หรือร้านจำหน่ายหนังสือเด็กให้ออกร้านขายหนังสือสำหรับเด็กในราคากลูกว่าห้องคลาด หรือบรรณารักษ์อาจจัดขายหนังสือประกอบการแนะนำหนังสือก็ได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยส่งเสริมให้ผู้ปกครองซื้อหนังสือให้เด็กอ่านมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับห้องสมุดประชาชน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าวิธีการส่งเสริมการอ่านแก่เด็กที่ผู้ปกครองใช้น้อยที่สุดคือ การพาเด็กไปอ่านหนังสือในห้องสมุดประชาชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาอีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะห้องสมุดประชาชนในบ้านเรามีจำนวนน้อยไม่เชิญชวนให้เข้าไปใช้บริการ หนังสือสำหรับเด็กมีน้อย จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแก่เด็กน้อยมาก ดังนั้นจึงควรมีการเพิ่มบประมาณให้ห้องสมุดประชาชน บรรณารักษ์จะได้สามารถจัดซื้อหนังสือสำหรับเด็กเข้าห้องสมุดมากขึ้น หรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวนให้เด็กอย่างไปห้องสมุดประชาชน หรือเชิญชวนให้ผู้ปกครองอยากรพาเด็กไปอ่านหนังสือในห้องสมุดประชาชน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียน ผู้วิเคราะห์และสานักพิมพ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้รายละเอียดของหนังสือที่ผู้ปกครองซื้อดังนี้

หนังสือส่วนมากเป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิง เป็นหนังสือประเภทเทพนิยายและนิทานพื้นเมือง เนื้อเรื่องให้คติเตือนใจ สอนให้ได้ ประพฤติคีมหากล้าที่สุด ส่วนหนังสือสารคดีที่ผู้ปกครองซื้อมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรู้รอบตัวมากที่สุด มีรูปแบบการเขียนเป็นร้อยแก้ว เป็นหนังสือปกอ่อนมีรูปเล่มเป็นแบบสีเหลี่ยมแนวตั้งมากที่สุด ไม่จำกัดขนาดและความหนาของหนังสือ พิมพ์ด้วยกระดาษ

ปอนด์ มีสภาพประกอบเป็นภาพสี ขนาดตัวอักษรที่ใช้พิมพ์เป็นตัวอักษรขนาดกลาง (ประมาณ 24 พอยท์ครึ่ง) มีราคากระห่วง 10-20 บาท ปัญหาอันดับหนึ่งในการเลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็กคือ หนังสือสำหรับเด็กส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าเหมาะสมสมกับเด็กวัยใด จึงไม่แน่ใจว่าซื้อไปแล้วเด็กจะสนใจ รองลงมาคือหนังสือสำหรับเด็กส่วนมากมีราคาแพง

ในการเลือกซื้อหนังสือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ตัดสินใจเองแท้พิจารณาความสนใจของเด็ก ประกอบด้วย สิ่งที่ผู้ปกครองคำนึงถึงมากที่สุดหรือพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ เนื้อเรื่องของหนังสือ ซึ่งต้องเป็นเรื่องที่เด็กน่าสนใจในความเห็นของผู้ปกครอง นอกจากนั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญคือ ตรง กับความสนใจของเด็ก และเนื้อเรื่องไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก นอกจากนี้ผู้ปกครองยังพิจารณาองค์ ประกอบอื่น ๆ ตามลำดับคือ ด้านการใช้ภาษา จะต้องใช้คำศัพท์ ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง ไม่ใช้ คำยากเกินความเข้าใจของเด็ก ด้านภาพประกอบจะต้องเป็นภาพที่สอดคล้องกับเรื่อง ภาพ อธิบายเนื้อเรื่องได้ช่วยให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น ลักษณะของภาพถูกต้องเหมาะสมสมกับเรื่อง ด้านราคา ต้องมีราคาไม่แพงเกินไป ด้านลักษณะรูปเล่ม ตัวอักษรต้องโตเหมาะสมกับสายตาของเด็ก มีลักษณะ อ่านง่าย การจัดภาพ คำบรรยายและเนื้อห่าว่างแต่ละหน้าเหมาะสม นอกจากนี้จะต้องเป็นหนังสือ ที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของบุตรหลาน และมีวิธีเขียนชวนติดตาม องค์ประกอบที่ ผู้ปกครองพิจารณาน้อย หรืออาจจะไม่พิจารณาเลยได้แก่ ผู้เขียน ผู้วาดภาพประกอบ และสำนักพิมพ์

ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กวัย 6-9 ขวบ ในปัจจุบัน มีคุณภาพอยู่ใน ระดับดีทั้งในด้านเนื้อเรื่อง ภาพประกอบ การใช้ภาษาและลักษณะรูปเล่ม เนื้อเรื่องของหนังสือ สำหรับเด็กประเภทให้ความบันเทิงที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีเพิ่มเติมมากที่สุดคือ เรื่องที่สอนการ ปรับตัวและการดำรงชีวิตในสังคม ส่วนประเภทสุราคี ผู้ปกครองคิดว่า ควรเพิ่มเติมเรื่องชีว- ประวัติมากที่สุด รูปเล่มที่ผู้ปกครองคิดว่าเหมาะสมสมกับหนังสือสำหรับเด็กมากที่สุดคือ สีเหลือง แนวตั้งและแนวนอน หนังสือสำหรับเด็กควรมีกิจกรรมท้ายเล่มให้เด็กได้ทำหรือร่วมสนุก ผู้ปกครอง มีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กควรมีราค่ากระห่วง 10-20 บาท หากที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียน ผู้วาดภาพประกอบ และสำนักพิมพ์ ในการ ร่วมมือกันปรับปรุงและจัดทำหนังสือสำหรับเด็กดังนี้

1. ควรจัดทำหนังสือให้เป็นที่พอใจของทั้งผู้ซื้อและผู้อ่าน หนังสือสำหรับเด็กผลิต เพื่อให้เด็กอ่าน แต่ผู้ซื้อส่วนใหญ่กลับเป็นผู้ใหญ่คือผู้ปกครองนั่นเอง จากผลการวิจัย ในการ เลือกซื้อหนังสือสำหรับเด็ก สิ่งที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เนื้อเรื่อง แต่ในการเลือก

อ่านหนังสือของเด็ก ๆ ให้ความสำคัญกับภาพประกอบมากกว่า ดังนั้นในการจัดพิมพ์หนังสือสำหรับเด็ก ผู้จัดพิมพ์จะต้องเลือกเรื่องที่ค้นนำสนใจคุณค่าเหมาะสมที่จะส่งเสริมให้เด็กอ่าน และในขณะเดียวกันก็ต้องมีภาพประกอบที่สวยงามดึงดูดใจให้เด็กอยากรู้เรื่องด้วย ควรพิจารณาภาพการ์ตูนเป็นพิเศษ เพราะผู้ปกครองชื่อหนังสือที่มาภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูนมากที่สุด

2. จากผลการวิจัยพบว่าบัญหาอันดับหนึ่งของผู้ปกครองในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กคือ หนังสือสำหรับเด็กส่วนมากไม่ระบุไว้ว่าเหมาะสมกับเด็กวัยใด จึงไม่แน่ใจว่าซื้อไปแล้วเด็กจะสนใจ ดังนั้นในการเขียนหนังสือสำหรับเด็กผู้เขียนควรจะได้ระบุด้วยว่าเรื่องที่เขียนนั้นเหมาะสมกับเด็กวัยใด เพื่อสำนักพิมพ์จะได้จัดพิมพ์ไว้ที่ปึกในหรือส่วนอื่น ๆ ที่สังเกตเห็นได้ง่าย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองชื่อหนังสือได้เหมาะสมกับวัยเด็กยิ่งขึ้น และถ้าเป็นไปได้สำนักพิมพ์หรือร้านจำหน่ายหนังสือควรจัดหนังสือตามกลุ่มอายุของเด็ก เพื่อความสะดวกของผู้ปกครองในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก

3. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าความมีกิจกรรมท้ายเล่มหนังสือให้เด็กทำหรือร่วมสนุก ประเททของกิจกรรมที่ผู้ปกครองคิดว่าควรมีมากตามลำดับให้แก่ มีบัญชาเชาวน์ให้หาย มีกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กแก่บัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ มีคำรามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้ตอบ มีแบบฝึกหัดความพยายามสี มีเกมให้เล่น มีกิจกรรมส่งเสริมจินตนาการ เช่นต่อเติมภาพ และจากการให้ผู้ปกครองจัดอันดับความสำคัญชื่อพิจารณาปลีกย่อยอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองกำนั่งถึงในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก ปรากฏว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับชื่อมีกิจกรรมท้ายเล่ม ให้เด็กทำหรือร่วมสนุกเป็นอันดับ 4 แสดงว่า หนังสือที่มีกิจกรรมท้ายเล่มจะได้รับความสนใจ หรือได้รับการพิจารณาจากผู้ปกครองเป็นพิเศษ ดังนั้นผู้เขียนและผู้วางแผนประกอบ จึงควรร่วมมือกันจัดทำกิจกรรมท้ายเล่มเพื่อดึงดูดใจให้ผู้ปกครองชื่อหนังสือและดึงดูดใจให้เด็กสนใจหนังสือ

4. เมื่อผู้ปกครองจะไม่เห็นความจำเป็นว่าหนังสือสำหรับเด็กควรมีรูปเล่มแปลง และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปเล่มที่เหมาะสมสำหรับหนังสือสำหรับเด็ก คือรูปสีเหลี่ยม แนวตั้งและแนวนอน แต่ผู้เขียน ผู้วางแผนประกอบ และสำนักพิมพ์ ควรจัดทำหนังสือที่มีรูปเล่มแปลง ๆ เพราะหนังสือที่มีรูปเล่มแปลงใหม่ จะดึงดูดใจให้เด็กสนใจอยากรู้เรื่อง เป็นเจ้าของ

5. จากผลการวิจัยพบว่าัญหาอันดับสองในการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กคือ หนังสือสำหรับเด็กส่วนมากมีราคาแพง ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กควรมีราคา 10-20 บาท หนังสือที่ผู้ปกครองซื้อส่วนมากก็มีราคา 10-20 บาท เช่นกัน ดังนั้นสำนักพิมพ์จึงต้องพยายามหาทางให้หนังสือที่จัดพิมพ์มีราคาพอเหมาะสมหรือถูกที่สุดแต่มีคุณภาพดีพอควร เพื่อผู้ปกครองส่วนใหญ่จะได้สามารถซื้อหนังสือสำหรับเด็กให้บุตรหลานอ่านได้

6. ควรจัดพิมพ์หนังสือที่มีเนื้อหาหลายประเภทต่างกันไป โดยเฉพาะร่องที่ผู้ปกครองซื้อมาเป็นอันดับ 1-10 และเรื่องที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าควรมีเพิ่มเติมมากเป็นอันดับ 1-10 ทั้งหนังสือประเภทให้ความบันเทิงและหนังสือสารคดี (ดูรายละเอียดที่หน้า 93, 94, 97 และ 98) สำนักพิมพ์ควรจะพิจารณาเป็นพิเศษ

7. รายชื่อหนังสือสำหรับเด็กที่ชั้นการประถวัด และรายชื่อหนังสือของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เป็นคู่มือที่ผู้ปกครองใช้ในการเลือกชื่อหนังสือมากที่สุด ดังนั้นจึงควรมีการจัดพิมพ์รายชื่อหนังสือสำหรับเด็กของสำนักพิมพ์ต่อไป และจัดพิมพ์ออกเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอและเพื่อประโยชน์ของผู้ปกครองในการเลือกซื้อ ความมีธรณีทัศน์พร้อมทั้งบอกระดับอายุที่เหมาะสมสมสำหรับเด็ก ประกอบด้วย

8. จากการให้ผู้ปกครองจัดอันดับความสำคัญขององค์ประกอบบที่ใช้ในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือ ผลปรากฏว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับองค์ประกอบเรื่องผู้เขียน และผู้วาดภาพประกอบ เป็นอันดับท้าย ๆ แสดงว่าในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็ก ผู้ปกครองไม่ได้พิจารณาในเรื่องผู้เขียน หรือผู้วาดภาพประกอบมากนัก หรืออาจจะไม่พิจารณาเลยก็ได้ ดังนั้นสำนักพิมพ์จึงควรสนับสนุนผู้เขียนและผู้วาดภาพประกอบหน้าใหม่ที่มีผลงานดีน่าสนใจ ไม่ใช่ศิลปินเฉพาะผลงานของผู้เขียนหรือผู้วาดภาพประกอบที่มีชื่อเสียงแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้วางการผู้เขียนและผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กไว้ทางข้างหน้า

9. ในการพิจารณาเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กผู้ปกครองให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหัวเรื่องสำนักพิมพ์เป็นอันดับสุดท้าย แต่ให้ความสำคัญกับเนื้อเรื่องเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ การใช้ภาษา และภาพประกอบ แสดงว่าในการเลือกชื่อหนังสือผู้ปกครองพิจารณาที่คุณภาพของหนังสือในหัวเรื่อง ๆ ไม่ได้พิจารณาว่าจะต้องจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงเท่านั้น ดังนั้นในการผลิตหนังสือสำหรับเด็ก สำนักพิมพ์จึงควรคำนึงถึงคุณภาพของหนังสือให้มากที่สุด ถ้าหนังสือที่ผลิตออกมามีคุณภาพ ผู้ปกครองก็จะซื้อให้บุตรหลานอ่าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ใน การวิจัยเกี่ยวกับการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ปกครองในครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนราชภัฏ หรือโรงเรียนในสังกัดของกรุงเทพมหานคร เพราะเป็นผู้ปกครองของเด็กส่วนใหญ่ของประเทศไทย ข้อมูลที่ได้จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก จัดทำหรือปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็กเพื่อผู้ปกครอง ส่วนใหญ่สามารถชื่อหนังสือให้บุตรหลานอ่านได้

(2). ควรจะมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเลือกชื่อหนังสือของเด็ก จะได้เปรียบเทียบกับ การเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กของผู้ใหญ่ว่า มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำหรือปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็กต่อไป

3. สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาตัวแปรเรื่องระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของ ผู้ปกครองว่าจะมีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกชื่อหนังสือสำหรับเด็กหรือไม่นั้น ควรจะสุ่มตัวอย่างให้มี ขนาดใหญ่พอหรือใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะทำให้สามารถศึกษาตัวแปรดังกล่าว ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย